

ವಿವೇಕಪ್ರಭ

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜೀವನದ ಪರಮಾಪ್ತ ಪತ್ರಿಕೆ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ವಿವೇಕಪ್ರಭ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಯಾದವಗಿರಿ, ಮೈಸೂರು 570 020

ಚಂದಾ ಅರ್ಜಿ

ಮಾನ್ಯರೇ, (ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ✓ ಮಾಡಿ)

- ☐ ನನ್ನನ್ನು / ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಹೆಸರಿನವರನ್ನು 'ವಿವೇಕಪ್ರಭ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಚಂದಾದಾರರನ್ನಾಗಿ/ ಪೋಷಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ
☐ ನನ್ನ/ ಕೆಳಕಂಡ ಹೆಸರಿನವರ ಚಂದಾವನ್ನು ನವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ. ಈಗಿನ ಚಂದಾಸಂಖ್ಯೆ.....

ನನ್ನ ವಿಳಾಸ

ಪತ್ರಿಕೆ ಪಡೆಯುವವರ ವಿಳಾಸ

ನನ್ನ ಹೆಸರು.....

ಹೆಸರು.....

ವಿಳಾಸ.....

ವಿಳಾಸ.....

.....ಪಿನ್.....

.....ಪಿನ್.....

ಚಂದಾ ವಿವರ: (ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ✓ ಮಾಡಿ)

1 ವರ್ಷದ ಚಂದಾ ₹ 140	3 ವರ್ಷದ ಚಂದಾ ₹ 375	ಆಜೀವ ಚಂದಾ ₹ 3000	ಪೋಷಕರ ಸಹಾಯಧನ ₹ 5000
--------------------------	--------------------------	------------------------	---------------------------

ಹಣವನ್ನು ಮನಿ ಆರ್ಡರ್ / ಡ್ರಾಫ್ಟ್ (ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ವಿವೇಕಪ್ರಭ A/c ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ) ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ವಿವರ.....

1. ಹೊರ ಉರಿನ ಚೆಕ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
2. ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಚಂದಾ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ನಮಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಸಹಿ

“ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಬಂಧನ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿ. ‘ನಾನು ಮುಕ್ತಪುರುಷ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ತಾನೆ ಏನು, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ತಾನೆ ಏನು, ನನಗೆಲ್ಲಿಯದು ಬಂಧನ? ನಾನು ಭಗವಂತನ ಮಗು; ರಾಜಾಧಿರಾಜನ ಮಗು. ನನಗಾವುದರ ಬಂಧನ?’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾರು ಸತತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೋ, ಆತ ಮುಕ್ತನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.”

- ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ

“ಮಗು, ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮ ಹೊಂದಲು ನೀನು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರು. ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ದಿನನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗಲೂ ನೀನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು.”

-ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿ

“ಶುದ್ಧಾತ್ಮರು ನೀವು. ಏಳಿ, ಜಾಗೃತರಾಗಿ. ಹೇ ಸರ್ವಶಕ್ತರೆ, ನಿದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ತರವಲ್ಲ. ದಃಖಿಗಳೆಂದೂ, ದುರ್ಬಲರೆಂದೂ, ಅಧಮರೆಂದೂ ನೀವು ಆಲೋಚಿಸದಿರಿ. ಎದ್ದೇಳಿ, ಜಾಗೃತರಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ನೈಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ. ನೀವು ಪಾಪಿಗಳೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ತರವಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಾರಿ. ಇದರಿಂದ ಎಂತಹ ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಎದ್ಯುತ್‌ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳ್ಳುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಇದನ್ನು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಾರಿ. ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿ.”

-ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

❁ ನೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದ ಸ್ಪಾರ್ಧಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು ❁

ಆಧುನಿಕತೆಯ ಆತಂಕಗಳು

‘ಉತ್ತಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ಭವಿಷ್ಯದ ಬದುಕಿನ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ, ನೇರ ಹಾಗೂ ಸರಳ ಉತ್ತರ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ, ಗೋಜಲುಗೋಜಲಾದ, ಅಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯ ಉತ್ತರಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ, ಹದಿಹರೆಯದವರಾಗಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯದು. ಹೆತ್ತವರ ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ನಾನಾ ಬಗೆಯವು. ಸಮಾಜದ ಹಿತಚಿಂತಕರೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಹಿರಿಯ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೂ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಧೈಯ, ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಮಹಾಪುರುಷರ ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಗಳಿವಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಹಾನಿಯಾಗದೆ? ‘ಬೆಳೆವ ಸಿರಿ’ಯಾಗಿರುವ ಮೊಳಕೆ ಹಲವು ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಮುರುಟಿ ಹೋಗಲಾರದೆ? ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಸಿನಿಕತನ, ಸಮಾಜವಿರೋಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅಗೋಚರ ಪ್ರಭಾವವು ಸಮಾಜದ ಧೈಯಾದರ್ಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತಾದರೆ, ಭವಿಷ್ಯ ಭಾರತದ ಚಿತ್ರ ಕರಾಳವಲ್ಲವೇ?

- ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಚರ್ಚೆ, ವಿಷ್ಲೇಷಣೆ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸುರಕ್ಷಿತ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆಘಾತಕಾರಿ ಸುದ್ದಿಯೊಂದು ಬರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲೋ ದೂರ ನಡೆಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದ ಅನಾಹುತ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನಡೆದುಹೋಗಿರುತ್ತದೆ! ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ? ಹೆತ್ತವರೇ? ಪಾಲಕರೇ? ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ? ಸರಕಾರವೇ? ಅಥವಾ ಇಡೀ ಸಮಾಜವೇ? ದುಃಖ, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಅನಾಚಾರಗಳು ನಡೆದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವವರು ಎಳೆಯ ಮುಗ್ಧರು ಹಾಗೂ ಯುವ ಜನತೆ ನಿಜ; ಆದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ, ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಯಾವುದೇ ಅಹಿತಕರ ಘಟನೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ನಡೆದಾಗಲೂ ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಅದರ ಮೂಲವನ್ನರಸಿ ಅದನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸೋತಿದ್ದು ಹೇಗೆ? - ಹೀಗೆ ಕಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ; ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯ ಬಯಸುವುದು ಸುಖವನ್ನು, ಆನಂದವನ್ನು - ಇದು ಅನಾದಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಜವೋ ಇಂದಿಗೂ ನಿಜ. ಆದರೆ

ನಿಜವಾದ ಸುಖ, ಆನಂದ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಹೋದಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಗೊಂದಲವುಂಟಾಗುವುದು. ಮೃಗದಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯಸುಖದ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಹೊರಟರೆ ಮಾನವನ ಜೀವನ ಮೃಗೀಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಸಮಾಜ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವು ಮೌಲ್ಯ, ನಿಯಮ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇವು ಕಲಿಸುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಮುನ್ನಡೆದರೆ ಅವನ ಬದುಕು ‘ಮಾನವೀಯ’ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬ, ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯಗಳು ಇಂಥ ಜೀವನದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಅರಸಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಸುಂದರ ಬದುಕನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಳೆಯರಿಗೆ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಅವರ ಬದುಕು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗದೆ?

ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಹಲವು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ರಚನೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಾರದು, ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿ’ ಎಂದು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಇನ್ನಿತರ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವುದು ಸರಿಯಾದ ಜೀವನಕ್ರಮ, ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳಿತಾಗುವುದು - ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಳೆಯರಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ತಾನಿರುವ ಸಮಾಜ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಬೆಳೆಯುತ್ತ ತಮಗೆ ಆಗುವ ಅನುಭವಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕಲಿತ ವಿಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಲೋಚನೆಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನದೇ ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಬುದ್ಧನಾದವನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಎಳೆಯರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಗುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನಗಳೇ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ ಸಂಘರ್ಷ, ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು, ಹೋರಾಟ, ಸಮನ್ವಯ ಇವೆಲ್ಲ ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಮೂಲವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಾಶವಾಗ

ಬಾರದು ಅಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಅನೇಕ ಒಳಿತನ್ನು ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೂ, ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವು ಸಮಾಜದ ಏಕತೆಗೆ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿನತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಅಂಶಗಳಿವೆ - ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು; ಇಂದು ನಗರೀಕರಣವು ಶರವೇಗ ದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಮೂಲರಚನೆಯನ್ನೇ ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ; ಕೇವಲ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ, ಮೌಲ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಉಳಿಯುವಂತಾಗಿದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಗ್ರಾಮಗಳೂ ನಗರದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ, ತನ್ನತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ; ಇದೇ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಹೊಸ ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳು

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಜಗತ್ತು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಂತೆಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ರೇಡಿಯೋ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಶತಮಾನಗಳೇ ಕಳೆದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಮಾಜ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದೆ, ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಾರಣ, ಅವು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಆಘಾತಕಾರಿಯೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅನುಕೂಲಕರ ವೆನಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಟಿ.ವಿ, ಇಂಟರ್ನೆಟ್, ಮೊಬೈಲ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಅವು ಬೀರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭಾವ ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಲವತ್ತುಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎಂದು ಈಗ ಯಾರೂ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ಚರ್ಚೆಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅವು ಅನಿವಾರ್ಯ ವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಘಾತಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ಆತಂಕಕ್ಕೀಡುಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿರುವವರೆಲ್ಲ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಈ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು 'ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದಾಳಿ'ಯೆಂದೇ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೊಸ ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕು, ಎಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹೇಗೆ ಅವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಬಳಸಿದರೆ ಅವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು - ಈ ಕುರಿತು ಕೇವಲ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದರೆ ಸಾಲದು. ಎಳವೆಯಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ, ನೂತನ ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳ ಸದ್ಭಳಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲಕರ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಕಾಲ ಮೀರುವ ಮೊದಲೇ ಸೂಕ್ತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿ-ನಿಯಮ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಭಾರತೀಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ.

ಪಾಲಕರ ಪಾತ್ರ

ಈ ಎಲ್ಲ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ನಡುವೆ ಹಲವು ಮಂದಿ ಪಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, 'ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ! ಈಚೆಗೆ ಅವನು ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ, ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಜೋಲು ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೊಬೈಲ್, ಟಿ.ವಿ. ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಮಗು ಮಾತು ಕಲಿತಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅದು ಟಿ.ವಿ. ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು, ಅದರ ಮಾಯಾಜಗತ್ತಿನ ಗೀಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ವಿಷಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಟಿ.ವಿ., ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಾಂಚಲ್ಯವೆ ಅದರ ಸಹಜ ಗುಣವೂ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣವೂ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೂರುವ ಬದಲು, ಅಂಥ ಪರಿಸರವುಂಟಾಗದಂತೆ ಪಾಲಕರು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಮಗುವಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕೆಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಟಿ.ವಿ. ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆಯನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಹೆತ್ತವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಮಗು ಅವುಗಳ ಬಳಕೆ ಮಾಡದಂತೆ ತಡೆಯಲಾಗದು; ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಅಷ್ಟೆ. ನಿಯಮಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಯಮಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಸದ್ಭಳಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವ, ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಪಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬಲ್ಲರು. ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಪಾಲಕರ ಪಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನದು.

ಎಳೆಯರ ಗೊಂದಲ

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಟ, ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಇಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಟಗಳಲ್ಲೇ ಮೈಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ, ಪೋಷಣೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ 'ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಮಯವಿಲ್ಲ' ವೆಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೊದಗಿದೆ. (ಪೂರ್ತಿ ನಿಜವಲ್ಲ, ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಲಭ್ಯವಿದೆ!) ಕ್ರಮೇಣ ಹದಿಹರೆಯ, ಯೌವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹುರುಪು, ಚೈತನ್ಯ, ಲವಲವಿಕೆ, ಧೈಯಾದರ್ಶಗಳ ಬದಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆ ಕಾಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ದರ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ, ಭಾರೀ ಸಂಬಳ ತರುವ ಉದ್ಯೋಗ ಗಳಿಸುವ ಗುರಿ ಹೊಂದಿರುವವರು ಬಹು ಪಾಲು ಯುವಜನರು. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆಯಾವ ಗುರಿ, ಆದರ್ಶಗಳೂ ಇಲ್ಲವೇ? ಉನ್ನತ ಮೌಲ್ಯ, ಧೈಯ, ಸತ್ತ್ವಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜೀವನಮಾರ್ಗ ಕಾಣಿಸಲಾರದೇ? ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿಯ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುವ ಮೀಡಿಯಾಗಳ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳದೆ,